

til formål at bringe dem, havde jeg nær sagt, på omgangshøjde med andre lande, som er længe-re fremme på de her områder. Derfor er det selvfølgelig vigtigt, at vi nu har en FN-konvention, der lægger et fundament, der sætter nogle minimumsstandarder, og så arbejder vi selvfølgelig på at implementere det på en god måde i vores egen lovgivning, og der skal vi høre på alle.

Men om det så kun kan vedtages med én stemme, så bliver denne lovgivnings principper fastholdt om, at det er en rigtig ting – også selv om det er besværligt – at give borgerne indflydelse, give borgerne adgang til at prøve, give borgerne mulighed for at præge beslutninger på de her områder. Sådan vil det være, og efter min mening er det et af de mest regulære punkter – hvis det er det, vi er uenige om – vi skal tage en strid om i de kommende måneder.

Så jeg vil faktisk sondre mellem det saglige udvalgsarbejde, hvor vi vil bidrage 100 pct. ved at lytte til alle synspunkter og prøve at gøre det så godt som muligt, og så det overordnede holdningsprægede synspunkt: Hvad er det for et Danmark, hvad er det for et Europa, hvad er det for et folkestyre, vi vil fremme?

Hans Christian Schmidt (V):

Ja, ministerens tale er man jo nødt til at replicere ved at sige, at det kan godt være, at regeringen er presset for tiden, men det behøver miljøministeren da bestemt ikke at føre ned til nogle miljøforslag her i Folketingssalen.

Det var da en fuldstændig urimelig måde at kommentere en tale på. Jeg vil håbe, der er nogen, der vil have den venlighed at trykke, hvad jeg har sagt; det bliver jo da heldigvis refereret skriftligt her. Kunne ministeren ikke – i stedet for at jeg skal høre de store taler – komme herop på talerstolen og sige, hvor der i den tale, som Venstres miljøordfører holdt lige nu, var eksempler på, at nu skal vi ødelægge de natur- og miljøtiltag, vi har iværksat i de senere år? Nu skal der fuldstændig ændres på alle de ideer og holdninger og tanker, vi har haft.

Hvor var dét henne? Ingen steder. Det er ministerens trang til en konfrontation, som jeg jo også må høre fra hr. Jørn Jespersen fra SF. Det er da fair nok, at vi får en konfrontation, og sandt for dyden er der nok at tage fat på af miljøspørgsmål, men på det her, hvor en miljøordfører igen og igen og igen siger, at vi er enige i Århuskonventionen, vi vil gerne implementere Århuskonventionen, men det er bureaukratiet

ved siden af, vi er imod, det forstår jeg ikke. Og jeg forstår slet ikke, at man kan kalde det et voldsomt udfald.

Der var en ting, miljøministeren sagde omkring Danmarks Naturfredningsforening. Nu er det jo sådan, at man skal huske at tage forslagene godt i sigte, når man kommenterer dem. Det var sandt, at vi foreslog, at Danmarks Naturfredningsforening skulle fratages retten til at kunne klage centralt. Derimod skulle der jo gives lov til, at man kunne gøre det lokalt. Der skal da vist noget af en bevægelse til at få det forklaret sådan, at det betyder, at man ikke går ind for nærdemokrati. Vi tager den lige igen: Altså centralt vil man ikke kunne sidde i København og klage, men lokalt skulle man selvfølgelig stadig væk have lov til det.

Jeg synes, man skal være – ja, jeg ved ikke, hvad man skal være – men hvis man skal have det til at blive til, at man ikke går ind for decentralisering og går ind for nærdemokrati, ja, så ved jeg ikke, hvad man skal bruge det til.

Jeg vil sige, at jeg mærkede mig det sidste, ministeren kom med, at vi i udvalget forhåbentlig kan gøre det mere enkelt, det her lovforslag. Jeg har på Venstres vegne taget afstand fra det, som det lå. Jeg har gentaget og gentaget og gentaget, at konventionen omkring åbenhed, adgang til miljøoplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser, adgang til klage- og domsafgørelser på miljøområdet er vi enige i. Men vi har lov at sætte spørgsmålstegn ved, om vi synes, det er en alt for bureaukratisk måde, det gøres på. Det er det, vi har gjort, og det fastholder vi.

Ebbe Kalnæs (CD):

Jeg vil sige til miljøministeren, at det er holdninger, vi taler om her. Vi taler ikke om tekniken, vi taler ikke om, at vi ikke skal implementere den her lovgivning, osv. Det, vi taler om, er holdningen til, hvordan man gør det her. Vi taler om, hvorvidt det er kloget ikke at få en eller anden afklaring inden for det år, det måske tager at ratificere i EU.

Jeg synes også, vi skal have førertrøjen på. Vi startede i Århus med at have førertrøjen på. Jeg er dybt imponeret over dansk indsats på capacity building rundt omkring. Vi var jo sammen nede og kigge på både Sydafrika og Namibia, hvor vi gør det ekstremt godt med Danced. Hele den holdning, der ligger i det, er jeg ganske enig i.